

Вѣстникъ „Смѣшило“

Излази всяка Събота.

Редакцията и Администрацията ся
намѣрватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при

Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно гроенче.

СМѢШЛЮ.

Цѣната на „Смѣшило“ е:

За цѣла година:

въ южна България 2 рубли нови

въ сѣвер. България 2 1/2 руб. нови

За 6 мѣсeци:

За отсамътъ Балкана 5 франка.

Така и за другитѣ Българи, които ся извѣнъ отъ наша синуръ.

ВѢСНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

ЗИМНИТЕ СЪДБНКИ И
ДРЪМКИ.

Ха-ха-ха-ха! Ето ни вече прѣзъ Коледни пости, прѣзъ голѣмите пощи! Ето ни по сѣдѣнките, а съ настъ заедно ужъ и прозѣвките и дрѣмките! Тюю брѣ! че какви пажки и колкѣви голѣми нощи! Спи ли се толкова врѣме, толкова часове, ако да не мешаше тѣзи хубави и забавителни сѣдѣнки! Мѣхъ да е човѣкъ, пакъ не е вѣзможно да се тѣркаля цѣла ноць, и сънътъ, това утѣшението на мислите, да бѣга като плашило отъ очите му! Влѣзъ въ селата — сѣдѣнки; влѣзъ въ градовете — сѣдѣнки; влѣзъ въ столицата — още по-голѣми, още по-забавителни и още по-благородни и континентски сѣдѣнки. На всѣкаждѣ нощта обѣриката на денъ, на всѣкаждѣ салони освѣтлени, на всѣкаждѣ гаѣчки, разговори, пѣсни, свирни, прѣдставления, балове; на всѣкаждѣ тишината въ безпокойствие. И въ келейките даже на прочутите старци Израилеви, на които лѣжението е спасението, и тамъ тишината и нощното мѣлчение страдатъ. Напраздно горкій Морфей подскача съ легките си крилца и се мѣчи да затваря клѣнките на тѣзи безсъни сѫщества! Напраздно дрънка прѣспивателната си китара и лира да ги умайва! Никой го не чува, никой то не слуша, никой му се не покръява!

По селата попрѣлки и тлъки съ хурки, съ чекрѣщи, съ станове, съ дараци а най-главното съ любовни пѣсни и хора, отъ гдѣто дѣйствието на взаимните усмивки на младите ги прѣвожда и впряга въ хомотъта на съпружеския животъ. По градовете отчасти горѣказането а отчасти вечерни училища се виждатъ, тѣто безкнижните се учатъ на книга. А въ столни градъ само не е така! Тамъ други сѣдѣнки, други сборове, други тлъки! Тамъ други мисли, други кроежи, други математически смѣтки! Тамъ по-младите и по-изрѣлите прѣкарватъ безсънието си по кафе-шантаните; а по-старите и по-зрѣлите по освѣтлените собствени салони заняти и прѣзанти съ политическите сплетни и обстоятелства.

Горкій Морфей докаченъ и по-

бърканъ отъ това смущение на тишината, намислилъ да даде прошение на Ареопагътъ, иѣ като видѣлъ, че и тамошните дневни посѣдѣлковци, нощѣ ставатъ хвърчащи прилѣпи и зловѣщи бухали, отчаялъ се и надръндалъ гайдата. Въ това врѣме ето че изненадѣйно съзрѣлъ нашъ Смѣшило да се шура изъ тъмнините и го попиталъ: а бѣ, Бай Смѣшило, защо ме пѣдите така отвѣскаждѣ? Ахъ понѣти иѣдѣй става глухъ на златоструйната ми лира! Каждѣ ходишъ и кждѣ сновешъ такъвъ по това най-приятно врѣме на нощната тишина? Нашъ Смѣшило, като се искасалъ, отговорилъ му: — Остави се, побратиме, и прости ме колкото за сега! Тамъ дѣто бѣхъ напихъ се болѣ-болѣ съ чай и накупихъ пълни дисаги новини! Единитетъ дисагъ е пъленъ и прѣпълненъ съ новини отъ освѣтлените салони на хвърчащите прилѣпи, а другиетъ е патъшка и прѣтъшка съ красно пакъ съ новини, нѣ отъ тъмно-освѣтлените салони, или по-добрѣ да кажъ отъ голѣмата гнѣзда на зловѣщите бухали. Олеле майчице, още ми тупа сърдцето отъ страхъ, наスマлко щѣше да ми се пукне жълчката отъ страшните и голѣмите очи на бухалите, тѣ стоятъ и поглѣдватъ страшно; тѣхните разисквания се въртятъ все около доброто за народътъ, а повече смѣтатъ за мѣрши та да си понапълнятъ празните гуши. Тѣ се чудятъ и маятъ какъ да постѫнятъ да исхващатъ дѣрзовитите прилѣпи, които се спущатъ и ги кълвятъ отпотайно. Нѣ напраздно, защото прилѣпите сѫ многобройни и хвърчатъ по-силно отъ тѣхъ та не могатъ да имъ станатъ жъртва. Азъ бѣхъ и при хвърчащите прилѣпи, отъ които се сдобихъ да си хванѫ единъ та да се лѣпятъ хората около менъ. Тѣхните пажки съжжания и оплаквания сѫ противъ зловѣщите бухали. Тѣ дирятъ денонощни срѣдства или да се сприятелятъ, или да ги искоренятъ. Нѣ кой ще излѣзе побѣдителъ то е още неизвѣстно нѣщо. Чуденъ свѣтъ е настанъ наистина! а още по-чудни сѫ нашите голѣми кефалета! Всички сѫ се упиличили на кризи-раси: единъ сѫ опѣтили къмъ Истокъ, други навирили опашка къмъ срѣдата, а трети сѫ трътили по дира-

тѣ или на единѣ или на другитѣ. Нѣ азъ прѣдвиждамъ, че сѣтина-та ще бѫде лоша както за единѣ, тѣй и за другитѣ; защото едините гонятъ вѣтръ, а другите димъ. Тамъ дѣто се дими или пуши, тамъ вѣче има искра огънь, и чака вѣтърътъ да я раздуха та да пламне; и кой ще изгори тогава? Дали тѣзи, които сѫ турили искрата, или тѣзи, които духватъ да я подпалятъ да пламне? Ха-ха-ха-ха! ни единъ отъ тѣхъ! ще изгори пакъ народните думи Морфей се подеми-налъ, прѣгърналъ нашъ Смѣшило, засвирилъ му сладко-сладко:

Мечката излѣза съ цѣль на ловъ
Ужъ лисицата да хване;
А лисицата изрила ровъ
Меци ужъ кума да стане.

Меца на лисица думаше:
Я ила да тя погала,
А лисица й отговаряше,
Я ила да тя похвали.

Тѣ дрогдѣто се тѣй мамяхъ
Заякъ прѣдъ тѣхъ се опери,
Тѣ тозъ часъ му се закланяхъ
Въ ровъ дрогдѣто се намѣри.

На тази пѣсень Смѣшило се много вдълбочилъ да размишлява, щото отъ многото мисление Морфей сполучилъ да го прѣспи за да не изважда салонските новини по вѣнъ, та съ това да смущава партиоти-те и политикарите.

Изъ Смѣшиловий дневникъ.

Законопроектите за углавното сѫдопроизводство и за прѣбръщи-нието чифлиците въ свободна собственность сподобихъ се прѣди иѣ-колько дена да влѣзатъ въ хамамътъ. Съ какви бухалки ще ги бу-хатъ на гъбекъ-таси ние не знаемъ, само знаемъ, че бухалките се ис-паторишиха по другите законопро-екти, та за горните не останахъ. Освѣнъ това, и водата е истината, защото хванѫ да се мръкнува.

Е, прѣкръстѣте се вече Хюл-бенци и Хюлбенки. Градски Съ-вѣтъ натура вече клонцитъ. Вода-та скоро ще протече, и вие ще се оттървите вече отъ тѣзи грозни и страшни гласове на сакаджии. За това прѣбързайте да дадете мило за драго да имъ се наплатите

за да ви не чукатъ отпослѣ вра-
тата и да ви беспокоятъ.

Бюджетарната комисия на хамамътъ дѣятелно работи. Нейната икономическа точка зреѣше ще удари мнозина посѣдѣлковци. Много абаджии, балжии, червииши, пачаджии, хелваджии, терзии, шкембеджии ще захващатъ пакъ първий-
тъ си занаятъ.

Смѣшлю подушаше такова едно даване оставка отъ Г-па Дир. на Вътрѣшнитѣ Дѣла, нѣ не го вѣрваше. Сега едини казватъ че е истинна, други викатъ, че е лъжа. Едини вѣрвай, други не вѣрвай. Ко-
муто се е искало това, той е ис-
пустилъ тази опашата лъжа, и до-
гдѣто да се заврне у тѣхъ си, и
той я даже повѣрвалъ.

Смѣшлю моли дописниците си,
като го мислятъ за *Топко и цару-
ланъ*, да му не пращатъ и по-тон-
ковски и по-царулаповски дописки,
съ които да го принуждаватъ на
старо врѣме да си прави хвърчила
и да си играе като дѣте съ тѣхъ.

Спорѣдъ слухове всичкитѣ град-
ски и селски кметове, които бѣлѣ-
жали работитѣ си на рабоши щѣли
да се свалятъ и да се замѣстятъ
отъ други, които имали свидѣтель-
ства отъ 4—5 класъ. Тази мѣрка
щѣла да се земе по оплакване отъ
страна на сѫдебнитѣ комисари.

Всичкитѣ чиповници отправяли
благодарителни адреси до Об. Събра-
ние за свалилието на платкитѣ имъ.

Мнозина прѣводачи на книги же-
ляятъ да се научатъ: кога Дирек-
цията на Просвѣщението ще даде
обявление кои книги сѫ полезни за
прѣвождане?

Единъ телрафистъ пита: до
кога ще стои все въ III-ий разрядъ;
когато други по-невѣжи и по-ско-
роши отъ него на служба се вѣ-
вишаватъ на II-ий разрядъ?

На единъ префектъ като му дошло
искusement да си надѣне руский мун-
диръ, а нѣмско кепи, пита дали ще
му мяза тази униформа? — Като
на свиня звѣнецъ.

Съ радостъ се научава Смѣшлю,
че публичнитѣ домове ще се
унищожатъ, и отсега нататъкъ град-
скитѣ съвѣти нѣма да издаватъ
позволителни билети за распростране-
нието на человѣкоубийственни развратъ.
Тази мѣрка нѣма да донадие на мнозина, нѣ послѣ ще се
усѣтятъ, че е за въ тѣхна физи-
ческа и морална полза.

Изъ Княжеството.

Нѣма вече никакво съмнение, че консерваторитѣ ги е втрѣло за несполучата имъ въ Нар. Събрание! Русчушкото приключение т. е. арестуванието и освобождането на Г. Д. Цанковъ то ста-
нало или на шега или по англажъ. Или тѣй, или инакъ, фактътъ е, че народниятъ поборникъ за свободата минъ, прѣзъ стрѣгата на консерваторскитѣ ин-
триги. Нѣ и то ишо. Либералцитъ и този пѣтъ трѣбва да испитъ горчи-
вата чаша за доброто на отечеството си.
Смѣшлю поглѣдна на това ново при-
ключение като на обикновено чѣщо, и
за това му истрѣси едно ха-ха-ха!
като се прѣкъсти дано още веднажъ
да не би се повторилъ подобенъ англажъ;
защото еднакъ гърне на вода —
дважъ гърне на вода, на третий пѣтъ
ще са строши.

Този ударъ на либералцитъ е като
китка цвѣтѣ, иъ другийтѣ съ истенский
ударъ и ударъ почти смъртоносъ! Спиранието на «Свѣтлина» за 4 мѣсeци то
прѣсича всѣка сила на либералцитъ. Тѣ
остаятъ безъ органъ, тѣмъ имъ са свър-
зватъ рѣцѣ и устата, тѣ оставатъ
бездушни бездѣйствени! За тази сполучка
на консерваторитѣ стои имъ са едно
аферимъ и то аферимъ отъ голѣмото
добрустро, отъ голѣматата кѣлъчка! «Бѣл-
гарски Гласъ» той се поср. . . . отъ
радостъ. Той тържествува и ликовъ съ
двѣ кѣрпи въ рѣцѣ а съ четири кол-
они въ вѣстника си. Той би посвѧ-
тилъ и венчкитѣ си колони на тази ра-
достъ и на тази сполучка, ако да не бѣше
му се строшило перото, и ако да не бѣ
му исхвръкалъ умътъ изъ мозъкътъ.
Той не може да се побере въ кожата
си, той глѣда на лапавица, очите му прѣ-
мрежени, краката му залитатъ, а изъ
краколитъ на колонитъ му тече побѣда.

Хаджисеновъ освѣнъ титлитѣ *кметъ-
придприимачъ-скубачъ*, тѣзи дни се е спод-
обилъ да си присвои и още една по-
благородна и по-чорбаджиска — *агит-
аторъ потадѣ*. Той си е зѣлъ и двѣ ма-
ши и ги е поставилъ въ *Бѣлгарски клубъ*
едината да *весели*, а другата да *басъ* па-
бобъ; и оттова едната се вика *Весел-
новъ*, а другата *Бобевски*. Въ този «клубъ»
денъ и пощѣ се сбиратъ гдѣ да си сѫ
рѣждасатъ мухтари, останали отъ Сул-
танъ Махмудово врѣме, гдѣ да си сѫ
бакали, *фурнаджии*, *искиджии*, *бахче-
ванджии* и пр. Съ такива интриги се
печелятъ изборитъ! Въ такива касаби
се прѣливатъ умоветъ на простото на-
силене. Това се дума свободни избори.

Срѣщата на Г-па Балабанова съ Г.
Цанкова е била твърдѣ задоволителна.
Рѣшението имъ е било пакъ да не зи-
матъ никакво участие въ изборите. Нѣ
до колко е то умѣти и благонадѣжно.
Смѣшлю го оставя на всички либерал-
ци да го обѣждатъ. Смѣшлю и другъ
пѣтъ се произнесе, че пѣтъ за спасение-
то на отечеството не е този, за това си
сомнива като Пилата рѣцѣ и казва: *се
чоловѣкъ!*

Нашътъ Гьоргаки Бей Вѣлковичъ
поради голѣмитѣ услуги къмъ отече-
чеството си се сподобилъ да приеме ор-
денъ св. Александъ III стъпенъ. Той
щѣлъ да се затвори тѣзи дни самоволно
въ кѫщата си и да го сравнява или
тегли съ услугите си. И ако натегнатъ
услугите му щѣлъ да иска другъ по
голѣмъ, ако ли пѣкъ излѣзътъ *иксикъ*,
щѣлъ да го вѣрне тада иска по-малъкъ.

Между нашите страни на Княже-
ството има и други добри, които не

можатъ да не прѣвличатъ вниманието
ни, и то е: доброто устройство на вой-
ската. Смѣшлю като съобщава тѣзи нов-
ини подекача съ радостъ, и похвалява
въ това отношение Н. Височество за
гдѣто неотдѣля окото си отъ тази жиз-
ненна сила на отечеството. Нека ее оглѣ-
татъ напитъ Румелийски военни сили
и да закриятъ лицето си отъ срамъ.

Смѣшлю пророчество

Чтение.

Тако глаголеятъ Смѣшлю: И бысть
въ дни сия смущение голѣмо въ градѣ
Пулнуденъ, иже толкуется *Хюлбя* или
Плодинъ, или *Пловдивъ* или *Пулнудева* и
Смѣшловски Полодивъ. Хамамътъ се
мѫчеше да събира своите ниленца, нѣ
тѣ бѣгахъ едно насамъ друго нататъкъ.
Слѣдъ това чу се гласъ страшень, гласъ,
които приличаше повече на талаѣмъ-
ски, отколкото на човѣнкий. Тойзи
гласъ бѣлѣяше слѣдующитѣ думи: муз-
жие начальници и помазаници всеку
раздираете дреха народна я? всеку воз-
стахте единъ на другий? . . . На тойзи
гласъ чу се отговоръ, който се носише
по вѣтришнитѣ крила на едно животно,
което приличаше на единъ оръль: иже
хощеше раздирети дрѣху народную ана-
тима да будетъ нинѣ, присно и во вѣки
вѣковъ. Аминъ! Внимайте убо синове
Пулнуденски, защото пѣтъ по който
сте тръгнали, е пѣтъ трънилъ и крака-
та ще ви ся набодятъ! Внимайте убо
начальници и помазаници, защото двама
когато се каратъ, третийтѣ се ползува.
Внимайте убо народни вожди, защото
ще дойде врѣме, когато ще викате: Го-
споди, Господи, нѣ гласътъ ви ще оста-
не като гласъ воюющаго въ пустинѣ!
Когато запицатъ и захвучватъ Западо-
юго-срѣднитѣ вѣтрове и ви навѣятъ и
набухатъ различни заразителни болести,
тогава ще видите кой докторъ или кой
боляринъ е по-искусенъ. Внимайте убо
и бдите да не паднете въ искушение.
Fortes fortuna adjuvat.

Хубавицата

Басия изъ Смѣшловата бѣчва.

Едно врѣме имало една мома много
хубавица. Тя се прочула до толкова,
що вѣкънъ би далъ мило за драго са-
мо и само да се сподоби да я види. Тя
за да вѣзлагодари зрителитѣ си имала
обичай два пѣди въ годината да ги сѫ-
бира и да имъ се явява въ цѣлата си
хубостъ, красота и свѣтълъстъ. На двама
отъ зрителитѣ имъ сѫ прицѣло да я зе-
мѣтъ за жена, нѣ като несмѣяли лично
да ѝ прѣложатъ, тѣ натоварили двама
свои ратаи. Нѣ трѣба да ся знае, че
тѣзи двама крияли единъ отъ другий
мигнитя си и желанията си. Двамата
ратаи отишли въ града на момата, хва-
нили си тамъ постояннни квартири и ча-
кали врѣме за да ѝ прѣложатъ. Тѣ
безъ да се знаятъ единъ другий единъ-
тѣ еполучилъ да се сприятели съ нѣ-
колко души отъ домашнитѣ ї; сѫщо и
другиитѣ сполучилъ да привлѣче и той
останжалата частъ къмъ себе си. Единъ-
тѣ се хвалилъ, че господарьтъ му е мно-
го добъръ и свободолюбивъ, сѫщо пра-
вялъ и другиитѣ. Момата като се научи-
ла за всичко това, помислила и рѣ-
кала: и двамата сѫ за мене страни, и
двамата може да ме ласкаятъ. За това
а затѣ ще кажѫ на домашнитѣ си, отъ кон-
то единъ ми хвалятъ едногото, а други
другигото, че нѣма да земѣ ни единого
отъ тѣхъ, нѣ ще си живѣя тѣй, както

съмъ си живѣла досега свободна и независима отъ никого. Щомъ съобщили мѣщанинъ ѝ на ратантъ, скръцвали съ зѣби, и намислили да я овлѣчатъ. Тъ еж сега съ постоянна борба, и кой ще сполучи, даже и Смѣшлю незнай.

Одишка на гласовете

Изъ Осмогласника.

I-ий гласъ е за хора голъми и велики, които знаятъ да държатъ *исо* и отъ врѣме до врѣме да поиздигнатъ гласа си за да ги чуятъ другите, че не стоятъ празни, и не мълчатъ, нѣ и тѣ отвратятъ уста и викатъ: *a-a-a-a-ss!*

II-ий гласъ е за хора, които сънаучили I-ий гласъ и се мѫчатъ да съединятъ и двата та да излѣзе като излучилото на гайдата: *ти-и-и-и!*

III-ий гласъ е за хора, които обичатъ да въспѣватъ всичко чудо и да се мамятъ отъ него та да пищятъ като прѣгракиалъ искунъ: *то-о-о-о-о-*!

IV-ий гласъ е за хора, които очарованы отъ сами себе си, чеरятъ се като пукъ на кушице, протакатъ червената си брадавица, до земята, и като имъ подевирне нѣкога тъй се отговарятъ смѣло-смѣло: *гурб-гур-гурб-гур!*

V-ий гласъ е за тѣзи хора, които когато пѣятъ вдигатъ главитъ си да броятъ звѣздитъ, а не виждатъ прошастъта която зине отпредъ имъ да ги погълне.

VI-ий гласъ е за тѣзи хора, които искатъ да оприличаватъ гласа на Български кавалъ та да мамятъ и събиратъ момичитъ и момичитъ, а не съ същатъ, че той имъ гънти като издѣленъ цигански тжанъ.

VII-ий гласъ е за хора, които се мѫчатъ да произмѣняватъ днешната *исалтика* и да я замѣстватъ съ: *е-е-ха-це-*

VIII-ий гласъ е за тѣзи хора, които като виждатъ голѣмитъ *дистони* на горнитъ, мѫчатъ се да ги нагласятъ добре; нѣ увлѣчени отъ единъ или отъ други гласъ изгубватъ се и тѣ измежду тѣхъ безъ никаква полза.

IV-ий гласъ, когото нѣма въ Осмогласника, е за хора, които ги нѣма още на свѣта, нѣ които се готвятъ да дойдатъ, и които слѣдъ като поприглѣдатъ и оцѣнятъ горните осемъ гласа, ще вѣздахѫтъ и това имъ вѣздишише ще породи IX-ий гласъ, който ще бѫде за въ тѣхно вѣчно осаждение. Отъ този гласъ може да се породи и X-ий, който ще повтаря всѣкіи съ плаче и ридане: днесъ хопъ-тропъ, утръ охъ-охъ!

Смѣшлювъ трепетникъ.

I. Ако ти трѣпнѣ лѣвото око и си солдатинъ музикантъ въ военната музика, да знаешъ че нѣкога офицеръ отъ Милицията има домашенъ гуляй, и ти ще бѫдешъ принуденъ, заедно съ другите си злочести събрата, да надувашъ цѣла нощъ инструмента си на полки-мазулки и пр. пр. въ честь на този офицеръ, безъ да получишъ нѣкакво вѣзнаграждение, защото и не си имѣтарджия.

II. Ако тя засърби башъ-пармакъти ти, прѣди да си оминешъ очите въ недѣля, и си резервистъ, на 32 години (услуга), да знаешъ, че на полето ще дойдѣ на смотръ, военниятъ командантъ и ще тя арестува на 24 часа за гдѣто му си са сторилъ че си помрѣднали лѣвото си ухо, тѣй като цѣла нощъ м же би да є билъ на гуляй;

III. Ако ти поиграе пѣщо подъ лѣ-

жичката и си фелтфебель на Жандармерията, или градски комисаръ радуй се, весели се и даже похвали се че ще бѫдешъ пратенъ съ жандарми да вдигнешъ насила нѣкой резервистъ отъ кѫщата му, който ще ся противи да приеме неправилно наложени му тридневенъ арестъ, за кефа на благородниятъ адвокатъ;

IV. Ако ти трѣпнѣ лѣвата вѣжда и си надзирателъ на окръжна тѣмница, да знаешъ че скоро ще ти доведжатъ за арестуване нѣколко резервисти отъ разни съсловия, а ти ще се чудишъ и маешъ какъ да си направишъ устата и да имъ предложишъ да влѣзятъ въ *чамата*, при катилътъ.

Смѣшлю въ едно кафе.

X. А бе, че кой бѣше тойзи, дѣто излѣзе тѣй нагърбенъ?

B. — Ха-ха-ха-ха! Всѣкій дѣнь пътънишъ тута по 5-6 часа, и не познавашъ ли го?

X. — А бе, че ще ми са да го познаю, като да съмъ го виждалъ други пѫти; нѣ хичъ ми не дохожда на умътъ, кой може да бѫде той.

B. — Я си помисли хубавичко.

X. — До утрѣ да мисля пакъ това! Че гдѣ можешъ да ги познаешъ сега? Напушали ми бради, наперили съ съкалнаци наконтили съ съ рединготи и каноти, натуряли ми *чанти* ли го вижкатъ *мани* ли, навтакали ми очила като слѣпи, *нерден* *нерен* да ги познаешъ... Едно врѣме га се прѣвиаха за кора хлѣбъ, тогава и азъ ги познавахъ, и тѣ ме познавахъ, пакъ сега? Ехъ кво да правилъ такъвъ свѣтъ настаналъ, новъ свѣтъ.

B. — Ха-ха-ха-ха! та ти наистина не можешъ да го познаешъ?...

B. — См. Кук. — Ама си будала човѣцъ ба! Ха-ха-ха-ха! Кукуригу! не познавашъ ли го?... Чакай да му махнемъ цилиндрътъ, редигонътъ и капотътъ, гантитъ и мантитъ брадата и прѣдата та да видешъ не щешъ ли да можешъ пакъ да го познаешъ!...

X. — Нѣдѣле си прави трудъ, не съмъ толкова любопитенъ, да не врѣхлетя пижъ на нѣкоя беля; щото знаете ли, тѣ не съ май хора за подигравка.

См. Кук. (като го вкарвашъ въ кафе-нето и му махкатъ *сюсоветъ*) — Хе, не познавашъ ли го сега?... Опули сп. хубаво зъркалътъ...

X. — Хе-Хе! видѣхъ го, познахъ го, той бѣше едно време нашъ *даскалъ* за 2,500 гроша на годината.

См. Кук. *даскалъ*—*маскълъ*, сега той е голѣмъ човѣкъ. Сега върти и продава свѣтъ и зима два пѫти толко за мѣсецъ.

X. — Че главата му не струва за толкоъзъ.

B. См. Кук. Струва не струва, той си ги зима днесъ, и си глѣда кефътъ, а ние се прозеваме.

Смѣшлювъ Адресъ.

Отъ канаритъ на балканѣтъ.

Азъ Смѣшлю, който обикалямъ на всѣкѫдѣ, имамъ честъ да изложа на читателитъ си, че съмъ честитъ дѣто се пади мене да извѣж вѣчната си благодарностъ къмъ Г-на Кукурига, който въ ижтуването си изъ областта намѣрилъ на всѣкѫдѣ да тече медъ и масло. На всѣкѫдѣ тишината, напрѣдъкътъ разрѣдъкътъ били уздравени. На всѣкѫдѣ дѣто поминѣлъ той забѣлѣжилъ че прѣди

него другъ съ двѣ лица, съ едното разсмивалъ съ другото расплаквалъ. Нѣ отъ като натоваренъ да говори все доброто и да похвалявамъ даже и камъниетъ, щѣ не щѣ трѣба да си крива устата като габровска гаванка и да казвамъ на черното бѣло, а на бѣлото черно.

Принимѣте, Г-не Кукуригу, монти искрени чувства, които ви дължж. Азъ зная че вие ще се зачудите нерденъ неренъ комплиментъ отъ киръ Смѣшлю, че като помислите малко Вие ще се сѣтите. Недѣйте оежжда съчинението му. защото фурнитъ и ораторскитъ изражения сѫ прѣписани точно отъ оригиналътъ, който се памира въ единъ вѣстникъ ли не помни вече. Той е тѣй съчиненъ, щото може да се упримчи на мойто слово или на старата наша пословица. Ръчи да рѣченъ, че пъма що да кажемъ.

Дописъ на „Смѣшлю“

Нулупдена 7 дена до Варвара.

Киръ Смѣшлю!

Здраветзуй!

Поздравлявамъ те съ това приятно здравствуй и идх да ти съобщъ нѣколко по-прѣсни новини оттука. Тука е на мода да се поздравляватъ хората и друго-яче като напр. съ *сабахларъ-и-олсунъ* и съ *гутъ моргенъ*, нѣ азъ като не могж да си кривъ така езика, защото отъ младо врѣме не съмъ си го кривилъ, поздравлявамъ те съ по-близкото на български, което вѣрвамъ и ти да разбирашъ добре. Та па рѣчи-кажи, повинитъ отъ тука ежъ множко и множко. Въ което кафе и да идишъ ще памѣришъ все *политики* *канадардажии*. Единъ те *канадардесъ*, че ужъ по хубаво било да се вика *сабахларъ-и-олсунъ*, другъ те убѣждава, че по-резонно било да казвашъ здравствуй, а третий те увѣрява, че по-спасително било да думашъ *гутъ-мургенъ*; а пакъ като че никому не нохожда на умътъ, че най-хубаво, най-резонно и най-спасително за настъ е да си вика мебелото и грѣмо-глазното *добръ утро* и *болше пичево*. Азъ вѣрвамъ, Киръ Смѣшлю, че и ти като се сѣгласяваши съ моето мѣнине, ще го удобришъ и ще го зашипенъ на врѣхъ рунтавийтъ си калпакъ за да те познава всѣкоя, че си истински Българинъ, и да те не осажддатъ за наѣмъ какви си *каскети* и *кепета*, които може да мѣзатъ само на тия, които ги сънуватъ и бѣлнуватъ.

Приими и пр. . .

Единъ отъ Хасузозето кафе,

П. П. Писахъ ти 7 дена прѣди Варвара, за да ти стигне на врѣхъ Варвара, та да се увѣришъ, че и нашите работи съ като *Варварата*, която варятъ Одринскитъ кокони на него денъ като турятъ вѣтрѣ; *жисто*, *бобъ*, *леща*, *фасуъ*, *лещици*, *оръхи*, *лобъки*, *бадемъ-шекери* и пр. . . и я раздаватъ по кѫщата.

Сѫщия бѣзъ калпакъ.

ПОЛИТИКА

Турция. Нищо по-ново и по-прѣсно въ политически свѣтъ, отколкото *хаттоветъ* издаваеми отъ Илдже-Кьоши за сваляне и вѣскачване на тюрлю-турлю нови министри. Всичкитъ боядиски кюпове били испрѣкупени за това вапцивание и прѣвашуване на турски-

тъ министри. Тази церемония нѣмало да се свърши тѣй скоро ако да не било се рѣшило, че отсега нататъкъ никой пѣгникъ нѣма да се пропушта безъ пас-сапортъ. Освѣти това и напишъ паса-порти т. е. Съверо-Юго-българскитѣ щѣли да се припознаватъ. Това е цѣла истина, нѣ че Юго-българите ще могатъ да са се завръщатъ пакъ съ сѫщитетъ паса-порти като имъ ударятъ единъ *каимъ*, то не е за вѣварие. Слѣшлю не се радва на тази новина като *баба «Марица»*, защото знае, че на влизане въ турската граница властите прѣпо-знатаватъ паса-порти и, нѣ на излизане оттамъ тѣ ги не припознаватъ, нѣти зинатъ колкото могатъ да отскубатъ и ти даватъ пакъ *турални тескерице*, а паса-порти да го спира за да си лѣнѣтъ безстѣленните прозорци. Смѣшлю по ревизията отвѣждъ нашата граница ималъ случай да види единъ паса-порти залѣпенъ на прозорецъ на едно занятие, и то гдѣ? — Въ Одрина града голѣма.

Англия и Египетъ. Баба Виктория все дава обѣщание за испразднението на Египетъ, пакъ войските ѝ все въ него. Словото ѝ въ отварянието парламента е съвсемъ дипломатическо и ли-сично. Тя се показва много щедра къмъ Истокъ, като се обѣщава, че ще извръши венчкото, щото е възможно за мирътъ му. Нѣ при всяко това Франция пакъ не я егърва. Смѣшлю прѣдвижда че задъ гѣрба се криятъ много други въпроси. Нѣ който ще бѫде живъ, той ще ги види. Сега е мѣтно врѣме и всѣкій може да лови риба.

Австрия и Черна-Гора. Компли-ментътъ на Австрия къмъ Черна-Гора отъ денъ на денъ се уголѣмяватъ. Колкото приближаваме къмъ Пролѣтъ, тол-ко-зъ повече глѣда да ѝ се лъсти. Нѣ Черна-Гора и ти знае ѩо прави. Нейни-тѣ дипломати ще играятъ пакъ на шантъ-бешъ съ австрийските минцове. Който копае другимъ яма, самъ пада въ нея.

ШЕРЕНДИ.

* * *

Отъ Пома-Загора единъ ученикъ ни пита: защо учителъ имъ дере кин-гитъ, които купуватъ отъ Сливенъ по 30 пари колата, а той имъ продава пакъ сѫщата кола за 60 пари? — Отговоръ: — защото иска да спечели, и защото не е известно на инспектора.

* * *

Сѫдебенъ комисаръ и селени.

C. K. — Хе, селяни знаете ли ѹо съмъ дошълъ?

C. — Щото си допълъ ѹе кажешъ.

C. K. — Азъ съмъ дошълъ да ис-пълни дадената ми заповѣдъ да раз-вала бентъ на воденицата.

C. — Много хубаво; нѣ знаешъ ли какъ ѹе развалишъ за да избавишъ селото ни хемъ отъ наводнение, хемъ да не баталяса и воденицата, защото послъ не ѹемъ да имаме гдѣ да си ме-лимъ брашино.

C. K. — Какъ да неизиая я? Човѣкъ малдежъ като мене, който е свършилъ 4-5 класове, а заедно и химията и гео-метрията какъ нещо да знае такава малка работа?

C. — Разваляй та да видимъ.

C. K. — Вий ѹе го развалите.

C. K. — Тебъ е заповѣдано, а не намъ.

C. K. — Дайте ми мотика и лопата.

C. — Г-не Комисаре, я стана та си върви да ти порастѣтъ мустаки, пакъ тогава ела да ни правишъ комисарлѫкъ. Тука нещо свидѣтельство отъ 4-5 класове нѣ отъ цѣли човали жито. Воденицата не мели класове, ами кила очу-кано или увърхано жито.

Двама сѫбботници. — Що трѣпе-ришъ такъвъ като листо? — Остави се мѣрна ми се нѣщо въ тѣмнината като таласжъ. — Ха-ха-ха-ха! че страхъ ли те е отъ таласжъ? Нали си сѫббот-никъ? Върви не бой се! азъ знае да хващамъ такива таласжми и вамири.

Щомъ хванжъ да приближаватъ къмъ мнимътъ таласжъ тѣ чухъ за-плашителенъ гласъ «назадъ!» тѣ удъ-зостни още повече палѣтъ възъ не-познатий гласъ и когато хващатъ та-ласжъ ѹо да видятъ! Той билъ кметътъ, който се валилъ въ калта отъ сияниство.

Едно конте пита: защо единъ моми-глѣдатъ на горѣ, а други на долу? От-говоръ: защото единъ приличатъ на ка-милитъ, а другите на водачката имъ.

Единъ ученикъ пита: трѣба ли да си учи всѣкій денъ урокътъ, или не, когато въ годината едва му се набира 3-4 пакти да е питанъ отъ учителътъ? Отговорътъ на това питаніе ѹе го на-мѣри въ инспекторовътъ джобъ.

Единъ младежъ пита: бива ли да са ожени за една своя роднина отъ 3-4 пояса, на когото прабаба му е на дѣвой-ката на прабабай леля ѹи били отъ братъ и сестра чеда? Отговоръ: бива и не бива! бива ако позлати на Дѣда Владика рѣката; не бива, ако иска да плати само вула-парасъ. — Смѣшлю пита: какви роднини ѹи били, този младежъ и тази дѣвойка, отъ кой поясь ѹи, и бива ли законно да се земѣтъ?

ТЕЛЕГРАММИ.

Отъ частна Агенция на «Смѣшлю»

София. Арестуванието на Г. Д. Цан-ковъ станало по ногрѣшка. Той се освободи за да живѣе пакъ въ Вратца. Това се дума асълъ свобода и конституцион-на свобода.

Тамже. Спиранието на «Смѣшлю» стана на врѣме. Отсега натакъкъ «Бѣл-гарски Гласъ» ѹе бѫде Смѣшлю, а Хаджиеновъ нейнъ редакторъ.

Тамже. Хаджиеновъ не агетира, нѣ подклажда огньтъ и тури такъвъ та-миянъ да кади какъвто му даватъ кон-серваторитъ.

Пловдивъ. Догдѣ ожидахме сѣвер-нитъ си братя, сега и намъ дойде на главата. Единъ ѹи нахдули кепета а други каскети, нѣ послѣднитъ се виж-датъ да изобилствуватъ повече.

Тамже. Два самовара постоянно врѣтъ. Отъ единътъ пиятъ чай каскета-лишъ, а отъ другиятъ кепелишъ. Пър-вийтъ като отъ по хубаво качество и почти истински прѣвлича повече кас-кеталишъ, а вториятъ като отъ по дол-но качество и като прилича повече на подгрѣяна боза или бира прѣвлича по-вече кепелишъ, които ѹи твърдѣ малко на брой, защото всѣкій не може да пие такава помия, освѣпъ ако си е изгубилъ вкусътъ.

Тамже. Хамамджинъ сега се стрѣ-сихъ да даватъ повече огньи на каза-нитъ, нѣ и да даватъ вече, тѣ пакъ не

можатъ да могатъ да привласкатъ да ок-нятъ венчките посѣтители отъ голѣмо-то добрумъ.

Хасково. Градский ни докторъ само когато си или когато е въ прѣграждки-ть на Морфея тогава сънува, че посѣ-щава болниятъ и че имъ дава потрѣби-тъ репенти.

Тамже. Горната телеграмма не е праведна, докторътъ посѣща само своятъ аборатъ които не ѹи малко на брой.

Разградъ. Телеграфическо обявленіе. Училищното Настоятелство се нуждае отъ двама учители, които да ѹи при-викнѫли на гладъ и на неискане заплаща. Нуждающитъ нека се отнесатъ направо въ дюкяна на дѣловодителътъ, а той ѹе ги прѣпрати немедлено въ дюкяна на Прѣдседателътъ, и ако не ги огрѣе нѣщо, нека повторятъ, нека по-третятъ, нека почетвирятъ додгдѣто най-сетиѣ ги исключатъ.

Карлово. Отъ настъ ни гласъ, ни си-лишане досега; и човѣкъ може да си помисли, че венчко е медъ и масло. Дай, Боже, тѣй да е; нѣ вдовиците си про-даватъ и плонката отъ устата за да заплащатъ дѣлговете на избѣсенитъ си мѣ-жие. Тѣ досега се поминувахъ и съ ко-сатецъ рибица, нѣ кадастрътъ и нея имъ отиѣ. Тѣ очакватъ облага отъ тѣх-ниятъ си прѣставителъ; нѣ той га-че-ли е унѣмътъ та нито веднажъ му се-е чулъ гласътъ.

София. Редакторътъ-отговорникъ на в. «Смѣшлю» се избави отъ яката на драгуните. Неговийтъ цилиндъръ се о-цѣни за 20,000 лева. Тѣ ѹе послужатъ на Хаджиеновъ за поправянието на клюн-ци-тъ, и остатъкъ за въ джоба му.

Русчукъ. Голѣмо роптение противъ «Славянинъ» за гдѣто не подостри перо-то си та да върви по-кескинджа. Слухъ се прѣска, че той ѹе замѣти «Смѣшлю» до излизанието и освобождението ѹи отъ четиремѣсечнитъ букви.

Габрово. Фабриката запрѣде и за-влачи. Габрвчанки не глѣдатъ съ добро око. Очаква се смущеніе или пата-ку-та съ хурки.

Тамже. За училищата не трѣба да ни пита никой. Тѣ не ѹи напрѣшнитъ. Учителитъ, Господъ да ги власпори, вѣ-търъ ги вѣе. Тълкуваніе на урокъ ѹо е, то е нѣщо непознато; а платките имъ си вървятъ редовно. Ела, бай Смѣшлю, не да се посмѣшъ нѣ съ гласъ да оплачашъ тази едноврѣменна люлка на просвѣщението и на патриотизма!

Шуменъ. Тѣтътъ платки умножаватъ учителитъ ни! Сега ни дойде още единъ родомъ Русинъ съ 4,000 левчета за 4 часа на седмицата за потно пънисе. Ишалахъ църквата ни ѹе грѣмне сега отъ поти.

Русчукъ. Г-нъ Пачевичъ обѣща на Аниева, че скоро ѹе се погрижи за на-мѣстванието му на първата служба. Той искалъ да го въз награди съ нѣщо, нѣ Аниева не приель.

Свищовъ. Днесъ в. «Циганинъ» сир. «Бѣлгарии» се върви назадъ. Отговор-никътъ му щѣлъ да иде да се уви на училище, че тогава да редакторува.

Бургасъ. Блазъ на нашите воини-ци. Тѣ се научихъ и приучихъ на во-енниото учение. Двама отъ тѣхнитъ офи-цieri починаха да прѣподаватъ бѣлгар-ския язикъ на арфунистнитъ. (Б. Р. Отъ туй по-добра облага какво можете да очаквате отъ вашиятъ нещастни офицieri?).